

מ"ת 10136/04/15 - מדינת ישראל נגד א ט, ז י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 מאי 2015

מ"ת 10136-04-15 מדינת ישראל נ'

ט(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

1. א ט (עציר)

המשיבים

2. ז י (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד טל שילוני

ב"כ המשיב 1 עו"ד איתי שוחט

ב"כ המשיב 2 עו"ד קונפורטי

המשיבים הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירה של שוד בחבורה.

2. בית המשפט קבע בדבר קיומן של ראיות לכאורה, להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום, ונענה לבקשות באי כוח המשיבים להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינם שיבחן חלופות מעצר.

3. בעניינו של המשיב 1 התקבל תסקיר מעצר ממנו עלה כי החל במעורבותו עם החוק החל משחר נעוריו ולאורך השנים ביצע עבירות אלימות, ריצה תקופות מאסר, ממאסרו האחרון שוחרר לפני כשנה. עוד עלה כי המשיב 1 מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים ונוכח התרשמותם מרמת סיכון במצבו באותה עת, לא הומלץ לשחררו ממעצר ובהמשך נדון למאסרו האחרון.

שירות המבחן הביא לידי ביטוי את המפגש שקיימו עם המשיב 1 אשר מסר כי מאז שחרורו מהמאסר מנהל אורח חיים בלתי יציב, משתמש בחומרים פסיכואקטיביים, ותיאר את העלייה במינון הסם לאורך השנים והעדר שליטה על תגובותיו, לצד האמור שלל מעורבות שולית, דיווח כי אורח חייו הולם את צרכיו ולא הצביע על כל בעייתיות. שירות המבחן התרשם מהעדר מצוקה וחוסר מוטיבציה לערוך שינוי. בהתאם לכך מסר המשיב 1 כי טרם מעצרו ואף כיום לא השתלב בטיפול ולמרות האמור מסר שיהיה מוכן להשתלב בטיפול במסגרת סגורה.

שירות המבחן התרשם כי המדובר בהצהרה ברמה המילולית, אולם, המשיב 1 אינו מבטא מוטיבציה לשינוי, אינו מכיר בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ונעדר יכולת להתבונן בהשלכות בחירותיו על מצבו.

עוד ציין שירות המבחן בדבר דפוסי התנהגות אימפולסיביים ואלימים, הקושי בקבלת סמכות, עמדות אנטי ממסדיות ואנטי סוציאליות והעריך כי המשיב 1 יתקשה לעמוד בדרישות המסגרת בכלל ובמסגרת טיפולית בפרט ויתקשה לעמוד ברמת הדרישות ומצבי התסכול להם נחשפים בטיפול.

שירות המבחן מצא כי קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבות בהתנהלות אלימה וכי מידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות צפויה להיות גבוהה, וכן בדבר סיכון להמשך שימוש בחומרים ממכרים וביצוע עבירות על מנת לממנם.

נוכח רמת הסיכון במצבו וכלל המאפיינים, כמו גם אופן תגובותיו של המשיב במצבי תסכול, התרשם שירות המבחן בנוסף בדבר סיכון לתגובה אלימה כלפי המטופלים או הצוות הטיפולי - ומשך ונוכח העדר הכרה לבעייתיות במצבו וחוסר בשלות למוטיבציה לטיפול לא המליצו על שחרורו מהמעצר.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר גם אודות המשיב 2 בציינו, בין היתר, את השימוש בסמים שהעמיק, ניסיונות גמילה שנעשו בשתי הזדמנויות במסגרת קהילה טיפולית מהם נשר לאחר תקופות קצרות, נוכח קושי לעמוד בדרישות הטיפול והמסגרת.

עוד צוין כי לא שולב במסגרת גמילה במאסר ולאחר שחרורו עשה שימוש אינטנסיבי בסמים ובחומרים פסיכואקטיביים ולצד אשפוזים פסיכיאטרים התקשה להימנע משימוש בסמים ונמנע מלשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

שירות המבחן הביא לידי ביטוי את הפגישה שערך עם המשיב 2 והתרשמותו שאינו חווה מצוקה או עייפות מהתנהלותו או מאורח החיים שמנהל. עוד התרשמו מסף תסכול נמוך, קושי להעמיק את הבעייתיות בהתנהלותו וכן התרשמו בדבר קושי להכיר בדפוסי התנהלותו האימפולסיביים והתוקפנים במצבי דחק והעריכו סיכון להמשך התנהלות שולית.

באשר להערכת סיכון להישנות האלימות, העריך שירות המבחן, כי קיימת סיכון גבוהה להישנות התנהלות בעייתית ואלימה שתוצאותיה יהיו בחומרה בינונית גבוהה. כמו כן צוין בתסקיר התרשמות עו"ס המלווה את המשיב במהלך מעצרו, מדפוסי התנהגותו, חוסר גבולות ואף עלה כי לא ביטא רצון להשתלב בפרויקט גמילה מסמים בבית המעצר.

שירות המבחן ציין בנוסף כי התרשמו מקושי של המשיב להתבונן במצבו באופן מציאותי בדבר היותו נעדר פחות להתמיד ולהשתלב במסגרת ארוכת טווח ובעלת דרישות, כשבפועל אף נמנע מלבצע צעדים בהיבט הגמילה, שכן של צורך להשתלב בפרוייקט גמילה, מרוכז בעמדה קורבנית ומתקשה להכיר בבעייתיות שבמצבו.

נוכח סך כל האמור לעיל, התרשם שירות המבחן כי המשיב 2 אינו בשל להשתלב בהליך גמילה במסגרת אינטנסיבית ודרשנית ומהעדר מוטיבציה ורצון ממשי לשינוי ונוכח האמור והסיכון במצבו, ובהעדר חלופת מעצר שעלולה להפחית סיכון זה, לא באו בכלל המלצה להורות על שחרורו.

5. ב"כ המשיב 1 עתר לבית המשפט לקבל תסקיר מעצר משלים על מנת ששירות המבחן יעשה ניסיון נוסף למצוא למשיב מסגרת גמילה טיפולית שהיא בה כדי לתת מענה לכלל ההיבטים, לרבות האלימות.

6. ב"כ המשיב 2 טען בהסתמך על פסיקה כי ניתן להמשיך ולבחון את שחרורו של המשיב להליך גמילה חרף העדר המלצת שירות המבחן שבית המשפט אינו כבול לה. כמו כן, עתר לבית המשפט לדחות את הדיון על מנת לאפשר בחינת מכלול אופציות לשילובו של המשיב 2 בהליך גמילה וזאת באמצעות גורם העובדת סוציאלית מטעמה של הסנגוריה הציבורית, בציינו כי לא מן הנמנע כי במהלך הדחייה ולאור המלצות גורם זה, יתבקש בית המשפט לאפשר למשיב ליטול חלק בראיונות קבלה, ככל שידרש.

7. ב"כ המבקשת מנגד מתנגדת לכלל המבוקש תוך שהיא מפנה לתסקיר המעצר ולהעדר המלצה לשילוב המשיבים בקהילה טיפולית ובנוסף - לאי התקיימות התנאים עפ"י תסקיר המעצר לשילוב בקהילה טיפולית כאמור.

והכל כמפורט בטיעוני הצדדים בפרוטוקול.

8. הלכה היא כי ככלל העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. ואולם - לכלל זה חריגים שנקבעו בבש"פ 1981/11 בעניין סויסה וכן בבש"פ 8806/13 **מדינת ישראל נ' יונתן זכאין**.

נקבע בעניין זה כי בבוא בית המשפט לבחון שחרורו של משיב לחלופת מעצר לצורך השתלבות בהליך טיפולי עוד בשלב המעצר, יהיו לנגד עיניו התקיימותם של 3 או 2 מהתנאים המצטברים הבאים:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

עוד נקבע כי התנאי הראשון הוא החריג העיקרי ואולם רשאי בית המשפט להורות על שחרור לחלופת גמילה גם במקרים המתאימים גם בהצטברותם של שני התנאים האחרים.

9. אין חולק כי שני המשיבים לא החלו בהליך גמילה טרם ביצוע העבירות ובית המשפט הורה בעניינם על קבלת תסקיר מעצר על מנת שיהיו בפניו כלל הנתונים ואלה הנוגעים ליתר התנאים.

10. באשר לשאלה האם פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה - ניתן מענה בתסקיר המעצר באשר לשני המשיבים כמפורט לעיל, והתשובה לכך אינה חיובית.

11. באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיבים זאת נלמדת מנסיבות האירוע נשוא כתב האישום. כמו כן, נלמדת מעברם הפלילי. המשיב 1 זקף לחובתו הרשעות ובכללן בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 5 חודשים שלא היה בו, כמו גם, בעונשי מאסר שריצה כדי להרתיעו. הוסף לכך את האמור בתסקיר המעצר באשר למידת המסוכנות הנשקפת ממנו ברמה גבוהה ואף למידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות שגבוהה גם היא.

המשיב 2 - זקף גם הוא לחובתו הרשעות קודמות, לרבות, בעבירה של שוד מזוין בגינה ריצה מאסר ממושך, ואף ביצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו חרף מאסר מותנה של 8 חודשים התלוי ועומד נגדו, וחרף מאסרים שריצה. הוסף בהקשר למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2, הערכת שירות המבחן בדבר רמת סיכון גבוהה להישנות התנהלות בעייתית ואלימות שתוצאותיה יהיו ברמת חומרה בינונית-גבוהה.

12. לאור סך כל האמור לעיל - לא מצאתי כי עניינם של המשיבים בא בגדר החריגים לשחרורם לחלופת מעצר מוסדית, ולא מצאתי לסטות מהמלצת שירות המבחן, ומשכך - דינם להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה, 12/05/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת